

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΥΟ ΑΤΤΙΚΑ

ΚΑΙ ΕΝ ΕΠΙΜΕΤΡῶ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΚ ΠΡΙΗΝΗΣ

1.

ΙΛΥΤΕΥΣ ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΕΥΙ

2 Ι Σ Ι Μ Ω Ν Ο Σ Β Ο Ι Ω Τ Ι Ω Ι
 3 Ξ Ν Ω Ι Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ι
 4 Β Ο Λ Η Ι Κ Α Ι Τ Ω Ι
 5 Ι Ο Ν Ι Σ Ε Ρ Υ Τ Α
 6 Ο Σ Ε Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ
 7 Ε Π Ε Σ Τ Α Τ Ε Ε Υ
 8 Φ Ι Λ Α Γ Ρ Ο Σ Ε
 9 Μ Ε Ν Α Ρ Ι Σ Τ
 10 F \ Ο Τ Ι Α Ν Η
 11 Ι Α Θ Η Ν Α
 12 Α Γ Ο Ι

Ἐν ὁδῷ τινι τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, πρὸς μεσημέριαν τῆς ἐκκλησίας τῆς Καπνικαρέας, ἐπισκευασμένης οἰκίας τινός, εὐρέθη ἀρτίως καὶ ἠγοράσθη πρὸ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας τὸ τεμάχιον στήλης λίθου Πεντελησίου, τὸ ἔχον τὴν ἀνωτέρω ἀρχὴν ψηφίσματος. Ὑψος τοῦ λίθου 0,28, πλάτος 0,29, πάχος 0,11. Εἶχε ποτε ἄνω ἀνάγλυφον παράστασιν, ἧς σώζονται μόνον δύο ὀπίσθιοι πόδες βροῦς κατὰ τὸ πρὸς δεξιὰ τῶ ὀρῶντι ἄκρον τοῦ λίθου. Ὁ πρῶτος στίχος εἶναι ἐγκεχαραγμένος ἐπὶ τοῦ ἀρχιτετονικῶς ἐργασμένου κανόνος· ἔπεται κυμάτιον, αἱ μετ' αὐτὸ οἱ δύο τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ψηφίσματος ἔγοντες στίχοι κατὰ πτώσιν δοτικὴν. Οἱ τρεῖς δὲ ἵστοι στίχοι δὲν εἶναι κατὰ τὴν στοιχηδὸν γραφὴν, ἀλλ' ἀρχεται αὕτη πρῶτον ἀπὸ τοῦ τετάρτου στίχου καὶ ἐφεξῆς. Σχῆμα γραμμάτων τὸ τῶν ἀρχῶν 25^{ου} πρὸ Χρ. αἰῶνος. Καὶ ἡ ὀρθογραφία δὲ τοὺς ῥόνους ἐκείνους σημαίνει.

Μεταγράφομεν τὰ κεφαλαῖα καὶ συμπληροῦμεν ἵτω πως·

. . . . Κολλυτεὺς ἐγγραμμάτευε·
 Ἄριστ(;)οι Σίμωνος Βοιωτῶν
 προξ(ἐ)νῶν καὶ εὐεργέτη·
 Ἐδοξεν τῆ(ι) βολῆ(ι) καὶ τῶ(ι)
 5 δῆμῳ, Πανδ(δ)ιονίς ἐπρυτά-

νευεν . . . . .)ος ἐγγραμμάτ-
 ευεν . . . . .)ἐπεστάτε, Εὐ-
 ανδρος ἤρχεν,)Φίλαγρος ε-
 ἴπε· ἐπαινέσαι) μὲν Ἄριστ-
 10 ον Σίμωνος Κωπ(;)έα, ὅτι ἀνή-
 ρ ἀγαθός ἐστι περὶ Ἀθηνα-
 ῖους . . . . .) α(ὐ)τὸ(ν)
 . . . . .

Εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἕκαστος στίχος ἀπὸ τοῦ τετάρτου καὶ ἐξῆς εἶχεν ἀνὰ εἴκοσι γράμματα. Ἡ συμπληρώσις μου ἢ ἐν τῷ α'. καὶ τῷ ι'. στίχῳ δὲν εἶναι ἀναμφισβήτητος, μάλιστα διὰ τὸ Κωπέα, ὅπερ ἴσως οὐδαμοῦ οὕτω ἀπαντᾷ, ἀλλὰ δὲν εὐρον ἄλλην. Ἐν δὲ τῷ η'. στίχῳ συμπληρώσας τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχοντος ἴσως ἔτυχον τοῦ ἀληθοῦς. Ὁ Εὐανδρος δηλ. κατὰ τοὺς σωζομένους καταλόγους ἤρξε τῷ 382/1 πρὸ Χρ. Ὑπάρχει μὲν ἐν τοῖς καταλόγοις καὶ ἄλλο τοῦ 8^{ου} αἰῶνος ὀκταγράμματον ὄνομα ἀρχοντος ἀπὸ τῆς συλλαβῆς Εὐ ἀρχόμενον, τὸ Εὐθυκλῆς, ἀλλὰ δι' ἐκείνου ἀναβαίνομεν εἰς τὸ ἔτος 398/7, καὶ τόσον δὲν ἠθέλησα ἐγὼ νὰ προχωρήσω.

2.

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 5 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 10 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 15 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

Καὶ ὁ τὰ ἀνωτέρω γράμματα ἔχων λίθος ἐξ Ἀθηνῶν εἶναι, ὁ δὲ πωλήσας αὐτὸν τῇ Ἑταιρίᾳ εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως ἀνεσκάφη. Πεντελήσιος καὶ αὐτός, ὕψους 0,230, πλάτους 0,205, πάχους 0,090. Ἐμφαίνει δὲ τὸ σχῆμα τῶν γραμμῶν του τὰ μέσα τοῦ δ^{ου} πρὸ Χρ. αἰῶνος, ἢ δὲ γραφή δὲν εἶναι ἢ στοιχηδόν, δι' ὃ καὶ ἡ συμπλήρωσις του ἔχει δυσκολίας. Συνεπλήρωσα ἐν

τῇ ἐξῆς μεταγραφῇ τὸν ι'. καὶ τὸν ια'. στίχον ὅπως ὥστε νὰ περιλαμβάνωνται ἐν αὐτοῖς ἀνά 49 γράμματα, ἀλλ' ὁ ιγ^{ος} στίχος φαίνεται ἐπιδεχόμενος μόνον 44 γράμματα, ὁ δὲ ιδ^{ος} ἀπαιτεῖ πάντως 50. Ἔχει λοιπὸν ἐλευθερίαν ἱκανὴν ὁ μετ' ἐμὲ ἐπιχειρήσων πλείονα καὶ ἐπιτυχέστεραν συμπλήρωσιν, Ἴδού ἡ ἐμή.

...
 . . . κ . . .
 . . . ματα τ . . .
 . . . ἀποδεικνύμενοι τὴν ἑαυτῶν εὐνοίαν, ἣν ἔχοντες (;)
 5 διετρίβουσι καὶ ταῦτα πάντ(α . . . . . παραλαβ;
 ὄν)τες τὴν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς(ς) ὑπάρχουσαν οἰκειότητα πρὸς
 ς;) τὸν δῆμον, δοῦναι αὐτοῖς (. . . . . εὐ-
 εργέταις, ἐπειδὴ καὶ οἱ πα(τέρες; . . . . . δεδώκ;
 ασιν πολιτέαν ἐμ. Πριήνει . . . . .
 10 πολιτευομένοις πρὸς τὸν δ(ῆμον, ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες ὅτι ἐπί-
 σταται ἀποδιδόναι ὁ δῆμος τ(ὰς καταξίας χάριτας, ἀγαθῆι τύχ-
 η)ι, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ τοὺς προ(έδρους, οἱ ἂν λάχωσι προεδρε-
 ύειν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησ(ίαν . . . . .
 ὄν γιγνομένην προσαγαγεῖν αὐτοὺς πρὸς τὸν δῆμον καὶ
 15 χρηματίσαι ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς(ς) αὐτῶν, γνώμην δὲ ζυμβάλλεσθαι τῆς
 βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι (δοκεῖ τεῖ βολεῖ . . .
 καρέα Λυκωπ(άδ;)ου Θ; . . .
 ἔλθ(ν' Η;)γησι . .

Ἡ ἐν στίχῳ η'. μνημονευομένη Πριήνη, καθ' ὅσον ἠρεύνησα, μόνον ἔτι ἐν δυσὶ τεμαχίαις Ἀττικῶν ψηφισμάτων μνημονεύεται, τοῖς ἐν CIA, II, 1, ἀρ. 165 καὶ 166 ἐκδοθείσιν· ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ τεμαχία βεβαίως εἶναι ἄσχετα πρὸς τοῦτο τὸ ἡμέτερον.

Ἐν τοῖς στίχοις ιβ'. καὶ ιγ'. ὑπολανθάνει, νομίζω, τυπικὴ τις φράσις ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ πολιτεύματι οὐσῶν ποτε ἐν χρήσει, ἄγνωστος ἡμῖν μέχρι τοῦδε διατελέσασα.

Καὶ τὰ ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ κολοβά καὶ ἀμφιβόλου ἀναγνώσεως κύρια ὀνόματα παρέχουσι πράγματα. Ἴσως ἄλλος τις δυνηθῆ νὰ τὰ διευκρινήσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1886.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Κατὰ συγκυρίαν περίεργον ἀφοῦ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1886 ἐπεδείχθη μοι τὸ πρῶτον τυπογραφικὸν δοκίμιον τοῦ ἀνωτέρω τεμαχίου, ἐν ᾧ μνεῖα τῆς Πριήνης, ἦλθαν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Πριήνης εἰς Ἀθήνας ἀντίγραφα τεμαχίων δύο ψηφίσματος ἀπερσπεύδω νὰ δημοσιεύσω ἐνταῦθα, παραδοθέντα μοι ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ φίλου Ἰω. Σακκελιῶνος. Τούτου δηλαδὴ ὁ υἱὸς Ἀλκιβιάδης, διδάσκαλος ὢν ἐν Κελεμβεσίῳ τῆς μικρᾶς Ἀσίας, εὐρὼν τοὺς λίθους ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς Πριήνης (τανῦν Σαμφοῦν καλεσι) κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ ἀντέγραψε μεγαλογραμμάτως τὸ κείμενον των ὁ ἀποδίδω κατωτέρω διὰ ὁμοίων τοῖς ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν μου ἀντιγράφῳ γραμμῶν, προσθέτων καὶ οἷαν δὴ καὶ ὄσσην δὴ ἠδυνήθη νὰ κάμω

αὐτοῦ προχείρως μεταγραφὴν, μετ' ὀλίγων συμπληρώσεων. Ἄν εἶχα ὑπ' ὄψιν μου καὶ χάρτινον ἀπόμαγμα τῶν λίθων, ἠδύνατο ἴσως καὶ ἡ μετα-

γραφὴ νὰ γίνῃ πληρεστέρα καὶ αἱ συμπληρώσεις βασιμώτεραι καὶ θαρράλεώτεραι.

Α΄.

Π Σ

Σ Ε Ν Ε Ν Τ Η Α Ι Κ Ι Α Ι
 Ο Ι Σ Τ Ρ Ι Σ Ι Ν Ω Σ Λ Ι Σ Τ Ο Ι Σ
 Γ Ω Ν Κ Α Τ Ο Ι Κ Ο Υ Ν Τ Ω Ν Τ Η Ν Τ Ε
 5 Ρ Α Τ Ο Ι Σ Π Ο Λ Ι Τ Α Ι Σ Τ Η Τ Ε Δ Ε Υ Τ Ε
 Ε Π Ι Δ Ι Δ Ο Υ Σ Ε Κ Α Σ Τ Ω Ι Χ Ο Ν Δ Ρ Ο Υ Τ Ε Τ Σ
 Ω Τ Η Ρ Ι Α Σ Κ Α Ι Κ Α Τ Α Κ Λ Ι Ν Α Σ Ε Ι Σ Τ Ο Β Ι Α Ν Τ
 Τ Ε Κ Α Ι // // Τ Η Σ Ε Α Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Ψ Υ Χ Ι Α Σ
 Υ Σ Ε Ξ Ε Ν // Ζ Ε Ν Α Υ Τ Ο Σ Τ Ο Ν Μ Ε Ν Δ Η Μ Ο
 10 Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Ε Σ Τ Ι Α Ν Α Ν Α Δ Ε Ι Ξ Α Σ Γ Ι Ν Ω Σ Κ Ω Ν Τ
 Α Ι Ε Α Υ Τ Ω Ι Κ Α Τ Α Ρ Χ Η Ν Π Ο Ι Η Σ Α Σ Θ Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ
 Ο Ν Τ Ο Π Ρ Ω Τ Ω Σ Ε Π Ι Ν Ο Η Θ Ε Ν Υ Π Ο Ε Α Υ Τ Ο Υ Κ Α
 Ν Τ Ω Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Μ Ε Τ Ο Υ Σ Ι Α Ν Ε Υ Ω Χ Η Σ Ε Ν Α Υ Τ
 Ε Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Π Α Ρ Ο Ι Κ Ο Υ Σ Ε Μ Π Ο Λ Λ Ο Ι Σ Χ Ρ Η Σ Ι Μ
 15 Σ Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ω Ν Ε Φ Ι Σ Ο Ν Μ Ε Τ Ε Χ Ο Ν Τ Α Σ Τ Ο Ι Σ Π Ο
 Ι Μ Ε Τ Α Τ Ω Ν Τ Ε Κ Ν Ω Ν Μ Ε Τ Α Δ Ο Υ Ν Α Ι Κ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο
 Α Ξ Ε Ω Ν Ο Υ Δ Ε Ν Α Υ Τ Η ! Τ Η Ι Ω Σ Α Λ Η Θ Ω Σ Ι Ε Ρ Α Ι
 Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Τ Α Σ Η Μ Ω Ν Υ Π Ε Ρ Ε Τ Ε Ρ Ω
 Ε Ω Ν Κ Α Ι Π Ε Ρ Ι Ο Ι Κ Ε Τ Ο Υ Ο Υ Ε Φ Α Σ Α Ν Α Π Ο Δ Ω
 20 Ν Ε Ι Σ Ε Φ Ε Σ Ο Ν Χ Ε Ι Ρ Ο Τ Ο Ν Η Θ Ε Ι Σ Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Σ Π Ρ
 // Ν Τ Ω Ν Α Δ Ε Ω Ν Υ Π Ε Δ Ε Ι Ξ Ε Ν Α Υ Τ Ω Ι Τ Α Κ Α
 // Τ Α Κ Α Ι Σ Α Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Σ Υ Μ Β Ε Β Η Κ Ε Ν Ε Ν Τ Ρ
 Θ Α Ν Α Τ Ω Θ Η Κ Α Τ Α Τ Ε Τ Ο Υ Σ Ν Ο Μ Ο Υ Σ

Β΄.

Ο Δ Ο Ν

Σ Α Τ Ο Π Α Ν Τ Α Ν Η Σ Τ Η Σ
 Ε Π Ι Λ Α Β Ε Σ Θ Α Ι Τ Ο Υ // Π Ο Λ Λ Ω Ι Μ Α Λ
 Σ Ε Ω Σ Τ Α Ο Λ Α Κ Α Ι Κ Α Ι Π Ρ Ο Σ Τ Ο Σ Υ Ν Φ Ε Ρ Ο Ν
 5 Τ Ω Σ Α Π Ο Δ Ε Χ Θ Ε Ι Σ Δ Ε Κ Α Ι Π Ο Ι Η Σ Α Σ Θ Α Ι Τ Η Ν Ε Γ Δ Ο Σ Ι Ν
 Π Ε Ρ Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Δ Ι Κ Η Ν 5 Β Α Σ Ε Ν Τ Ω Ι Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Σ Τ Α Τ Ω
 Ε Τ Ω Ν Π Λ Η Θ Ο Σ Ο Υ Κ Ο Μ Ο Ν Τ Η Δ Ι Α Τ Η Σ Ε Σ Ο Μ Ε Ν Η Σ Α Ν Α Γ Ρ
 Α Ι Κ Α Θ Ο Λ Ο Υ Τ Ε Ο Υ Μ Ο Ν Ο Ν Ε Ν Τ Α Ι Σ Τ Α Ι Κ Α Ι Η Τ Η Σ Π Α Τ Ρ Ι Ε Ι Σ Α
 // Τ Ε Υ Χ Ε Ν Ε Π Α Ι Ν Ο Υ Κ Α Ι Δ Ο Ξ Η Σ Α Τ Α Α Ξ Ι Ω Σ
 10 Ε Ω Σ Ε Ν Α Υ Τ Α Ι Σ Α Ν Α Σ Τ Ρ Α Φ Η Ν Α Ι
 Α Λ Λ Α Κ Α Ι Ε Π Ι Σ Τ Α Τ Η Σ Ε Π Ι Π Ο Λ Λ
 Α Ρ Ο Τ Α Γ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Κ Α Λ Ω Σ Κ Α Ι Ο Σ Ι

ΦΕΥΣΗΡΞΕΝΕΠΙΕΙΚΩΣΩΣΤΕΜΗΘΕ
 ΗΣΠΟΛΕΩΣΟΡΘΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣ
 15 ΠΟΛΕΩΣΑΘΗΝΑΙΤΗΣΘΕΑΣΑΞΙ
 ΚΑΙΠΑΣΑΙΣΤΑΙΣΣΥΝΑΡΧΙΑΙΣΤΟΥ
 ΑΓΓΕΛΙΑΝΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΗΧΑΡΙΝΤΩΝ
 ΤΟΙΣΓΡ
 ΑΝΗΜΑΤΩΝ

Α΄.

. . . . .
 . . . . . πω . . . .
 . . . . . σεν ἐν τῇ . . . . . και
 . . . . . οἰς τρισὶν ὡς (καλ)λίστοις . .
 . . . . . τῶν κατοικούντων τὴν τε . . .
 5 . . . . . ρα τοῖς πολίταις, τῇ τε δευτέρῃ
 . . . . . ἐπιδιδούς ἐκάστωι χόνδρου τε πόλ(τον) ; . .
 . . . . . σ)ωτηρίας καὶ κατακλίνας εἰς τὸ Βιάντ(ειον) . .
 . . . . . τε και.....ης εαυ μεγαλοψυχίας . .
 . . . . . ο)υς ἐξένιζεν αὐτὸς τὸν μὲν δῆμο(ν) . .
 10 κοινήν ; τῆ)ς πόλεως ἐστίαν ἀναδείξας, γινώσκων τ . .
 . . . . . αι ἑαυτῶι καταρχὴν ποιήσασθαι τῆς εἰς . . . .
 . . . . . ον το πρώτως ἐπινοηθὲν ὑπὸ ἑαυτοῦ κ . . .
 . . . . . ν τῶν ἱερῶν μετουσίαν εὐώχησεν αὐτ(ο) . .
 . . . . . ε καὶ τοὺς παροίκους ἐμ πολλοῖς χρησίμ(ους) ;
 15 . . . . . ς γινομένων ἐφ' ἴσον μετέχοντας τοῖς πο(λίταις
 . . . . . μετὰ τῶν τέκνων μεταδοῦναι καὶ τοῦτο . .
 . . . . . ἀξίων οὐδεν αὐτῇ τῇ ὡς ἀληθῶς ἱεραῖ . .
 . . . . . καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπὲρ ἐτέρω(ν) . .
 . . . . . εων καὶ περὶ οἰκέτου οὐ ἔφασαν ἀποδώ(σειν
 20 . . . . . ν εἰς Ἐφεσον χειροτονηθεὶς καὶ αὐτὸς πρ(εσβ . .
 . . . . . ντωναδεων ὑπέδειξεν αὐτῶι τα κα . .
 . . . . . τακαισα Ἰουλίου Καίσαρος συμβέβηκεν ἐν πρ . .
 . . . . . ἐ)θανατώθη κατὰ τε τοὺς νόμους . . . . .

Β΄.

. . . . .
 . . . . . οδον . . . . .
 . . . . . σατο πάντα . . . . .
 . . . . . ἐπιλαβέσθαι τοῦ . . . . .
 . . . . . σεως τὰ ὅλα και . . . . .
 5 . . . . . τως ἀποδε(ι;)χθεὶς δὲ καὶ
 . . . . . ὑ)πὲρ τῆς πόλεως δίκην . . . . .
 . . . . . ἐτῶν πλῆθος οὐκομον τῇ . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . . νης τῆς . . . . .
 . . . . . πολλῶι μᾶλ(λον) . . . . .
 . . . . . καὶ πρὸς τὸ συμφέρον . . . . .
 . . . . . ποιήσασθαι τὴν ἔγδοσιν (τῆς στήλης) ; . . . . .
 5 . . . . . θας ἐν τῶι ἐπιφανεστάτῳ(ι) . . . . .
 . . . . . διὰ τῆς ἐσομένης ἀναγρ(αφῆς) . . . . .

- . . . αι καθόλου τε οὐ μόνον ἐν ταῖς . . .
 . . . τῆ)τεχνῶν ἑπιπέδου καὶ δοξῆς ἀπὸ . . .
 10 . . . εως ἐν αὐταῖς ἀναστραφῆναι . . .
 ἀ)λλὰ καὶ ἰσοστάτης ἐπὶ πολλῶν . . .
 ἀποταγῆς πάντα καλῶς καὶ δοξαῖας . . .
 . . . φους ἤρξεν ἑπιπέδως ὡστε μῆθην . . .
 . . . τ)ῆς πόλεως ἄρθως καὶ δικαίως . . .
 15 . . . πόλεως Ἀθηνῶν, τῆς θεᾶς ἀξίως . . .
 . . . καὶ πάσαις ταῖς συναρχαῖς του . . .
 ἐπι)αγγελίαν τοῖς πόλιταις ἢ γῆριν τῶν . . .
 . . . . . τοῖς γρ . . .
 δια)πανημάτων . . . . .

ταὶ καὶ ἡ τῆς πατρι(δοῖ)ς α . . .
 ἀξίως.

Τὸ μέγεθος τῶν λίθων ἐδηλώθη μοι οὕτω « τὸ
 μὲν ὑπὲρ τὸ στοιχεῖον Α τεμαχίου ὕψος 0,49, πλά-
 τος 0,33, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Β ὕψος 0,48,
 πλάτος μίγιστον 0,31, πᾶρος 0,10 ». Ἰσοβίτιω
 δ' ἔγω, ὅτι πᾶρος θὰ ἔχη τὸ αὐτὸ καὶ ὁ ὑπὸ τὸ
 στοιχεῖον Α λίθος, εἰ καὶ οὐδὲν περὶ τούτου ἐση-
 μείωσεν ὁ ἀντιγραφεὺς· διότι φανταί μοι, ὅτι μιᾶς
 καὶ τῆς αὐτῆς στήλης τεμάχια εἶναι οἱ δύο λίθοι,
 καὶ καλῶς τοῦτον ὁ ἀντιγράφας αὐτοῦς προέταξε μὲν
 τὸν ὑπὸ τὸ Α, ἐπίταξε δὲ τὸν ὑπὸ τὸ Β, τὸν ἔχοντα
 τὰ γράμματα εἰς δύο ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ ἀρε-
 στηκτικῆς σελίδας (colonnae), ὧν ἡ δευτέρα, ἢ ἐπι-
 γόστριος, προδήλιος ἔχει τὰς τελευταίας τυπικῆς
 γραφαῖς τοῦ ψηφίσματος, ἦτοι τὰς περὶ ἐκδόσεως
 καὶ ἰδρύσεως τῆς στήλης.

Ἐκ τῶν ἐλιγῶν μέχρις οὗδε γνωσθεῖσάν ἐκ
 Πιρηνῆς ἐπιγραφῶν καθ' ὅσον τοὺς μίγιστον ἐγὼ
 ἠρευνῆσα ἐν τῷ Corpus Inscriptionum Graecarum,
 ἐν τῇ ὑπὸ Lebas-Waddington συλλογῇ, ἐν ταῖς
 Ancient greek Inscriptions of the british Museum,
 ἔτι δὲ καὶ ἐν ταῖς περιοδικαῖς Mitthl. d. d. arch.
 Inst., Bullet. de corr. hell., Journal of hellen.
 studies καὶ Μουσ. καὶ βιβλιοθ. τῆς εὐαγγ. σχολῆς

Σμύρνης)· μίκα μόνη ἢ ὑπ' ἀρ. 2906, τοῦ CIG ἦτις
 εἶναι ψηφίσμα κολοβόν, ὁμοίαν ἔχει ὑπόθετον τῇ ἐν
 ταῖς δυσὶ σήμερον ἐκδομένοις τεμαχίοις. Τιμάτια
 καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ πολὺ πλείον κεκοσμομένῳ λίθῳ
 πολίτης ποικίλας παρασπῶν τῇ πατρίδι ὑπερησίας
 καὶ εὐεργετήσεως αὐτῆν. Καὶ οἱ γρόνοι δὲ ἐκείνου τε
 καὶ τούτων τῶν τεμαχίων φανταῖται οἱ αὐτοί, οἱ
 πρό Χριστοῦ, ὑποθέτω, Ῥωμαϊκοί. Πρόξως εἰς τὸ
 ὅτι ἐκεῖ μὲν μνημονεύονται Ῥωμαῖοι, ἐνταῦθα δὲ ὁ
 Ἰουλιὸς Καίσαρ. Δὲν λέγω δὲ, ὅτι καὶ ὁ αὐτὸς
 ἀνὴρ ἐκεῖ τε καὶ ἐνταῦθα τιμάτια, εἰ καὶ οὐδὲ τοῦτο
 εἶναι ἀπίθανον. Ὅπως δὲ ποτε ἕως τὰ νῦν ἐκιδέ-
 μενα τεμάχια, ὡς πολλὰ ἐκτενέστερα καὶ ποικιλο-
 τέρας ὄλης, ἀξία εἶναι μελέτης πλείονος, μάλιστα
 δὲ τὸ ἐν στίχῳ Κ' τοῦ Α ὕψ' ἡμῶν συμπληρωθῆναι
 διὰ)νησειο) ἐλλείπει δικαίως τὴν προσοχὴν παντὸς
 ἀναγνώστου, διότι τοῦ Πιρηνῆος Βίαιτος, τοῦ κλει-
 ζομένου ὡς ἐνός τῶν παλαιῶν ἐπιτά σοφῶν τῆς Ἑλλά-
 δος, ἐν ἀγνωρίζομεν ἕως πῶρα ὅτι ὄπηρξεν ἐν τῇ
 γενεατέρᾳ αὐτοῦ πόλει κτίσιμα ἐπιώνυμον (νάος ἦ τι
 ἄλλο), καθὼς ἐν Σμύρνῃ τὸ Ὀμηρεῖον.

Τῆ 12 Δεκεμβρίου 1886.

Σ. Α. Κ.

ΜΕΓΑΡΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Τῆς Αὐγούστου τοῦ ἔτους τούτου περιηγηθεῖς
 τὴν Μεγαριὰν εἶδα καὶ ἀνέγραψα περὶ τῆς 12 ἐπι-
 γραφῶν, αἱ ὅσαι κατὰ τὸ πλεῖστον ἤδη εἶναι ἐκ-

δεδομένα ἐν διαφόροις ἐπιγραφικαῖς συλλογαῖς.
 Ὅθεν ἐκδίδο ἐνταῦθα ἐπιτά. εἰς ὧν αἱ ὑπ' ἀρ. 1. 3.
 6. 7 εἶνε ὅπως ἀνεκδοταί, αἱ δὲ ὑπ' ἀρ. 2. 4. 5